

uvodnik

Ljubi, ne ljubi... napredek

Zamislimo se v Združene države Amerike na koncu 19. stoletja. Kaj imajo skupnega z nami, ki smo skočili v tretje tisočletje? Nekaj že.

Tisto, kar se je dogajalo takrat na novi celini, je na nek način slično temu, kar se dogaja pri nas in okoli nas.

Pred več kot sto leti so se na drugem bregu Atlantika v relativno kratkem času pojavili številni izumi (umetna razsvetljava, telefon, gramofon, prvi filmi), ki so z leti popolnoma spremenili človeške navade, najprej v javnosti in na delovnem mestu, potem pa vedno bolj tudi doma. Podobnemu procesu, ki se je začel v drugi polovici sedemdesetih let 20. stoletja in se še ni zaključil, smo bili priče tudi mi. Tokrat pa imajo glavno besedo video-registrator, digitalna televizija, računalnik, prenosni telefon, internet.

Obstaja še druga podobnost: v obeh obdobjih je povod, da so se razvile nove ideje, dala predvsem ena stvar: mreža, prej električna, kasneje pa telekomunikacijska.

In še tretja analogija: bodisi v "drugih" bodisi v "tretjih" industrijski revoluciji so mediji povlekli za sabo še ves produkcijski sistem časa in tako segli v samo jedro sodobnih družb.

Ste se kdaj vprašali, kako so Američani sprejeli razburljive novice, ki so se jim vsilile, ko je elektrika stopila iz znanstvenih laboratorijev in so jo začeli masovno

uporabljati na vseh možnih področjih? Časopisi so s tem v zvezi (tako kot današnji!!) včasih hvalili, drugič pa ljudi svarili pred njimi, češ da povzročajo fizične bolezni / zdaj je govora bolj o psiholoških posledicah). Kakorkoli, elektrika je prej ali slej, kot digitalna tehnologija sicer, stopila v vsakdan moderne sveta. In tako se je začelo.

Leta 1887 je Oscar Wilde posmehljivo dejal o bratranceh onstran luže: "Telefon je v Ameriki mera za civilizacijski nivo"... Le nekaj let pred tem, točneje 1876., je namreč ameriški raziskovalec A. Graham Bell registriral patent za svoj zadnji izum: uporabni telefon. Kako se ne bi ponašali s takšnim

aparatom, ki je naenkrat skrajšal poti, razdalje, povezal oddaljene ljudi. Ves svet je postal v hipu dosegljiv. Temu je služil stari, domači telefon. Danes pa bi lahko rekli, da so s prenosnim telefonom vloge postavljene na glavo: zdaj je človek, vedno in povsod, postal dosegljiv svetu. V teku enega leta si ga je preskrbel vsak tretji italijanski državljan. Prava poplava mobiltelefonov. V množici uporabnikov so tudi tisti, ki so si pred dvema letoma prisegli, da ne bodo nikoli podlegli novi omami. Zdaj pa ga imamo skoraj vsi. Ne vem, če je temu botrovala bolj zapeljiva reklama ali izredne prilike, s katerimi so nas obstreljevale televizijske mreže. Delno že. Marsikdo ga je nedvomno potreboval za resne, službene obveznosti, tudi to je res. Kaj pa vsi ostali? Mladi, še mlajši in starejši? Kupili smo ga samo zato, ker nas je trenutna moda silila v to? Mogoče pa je kdo videl v tem priložnosti, da, negotovostim navkljub, tudi sam zagradi po delčku visoke tehnologije, ki nas bo po napovedih spremljala v novem tisočletju. Neznana hi-tec je postala tako vsaj za spoznanje manj neznana, bližja in vedno bolj prisotna v vseh naših dejavnostih.

Pred dnevi je večerni radijski glas postavil vprašanje: "Če smo mi sinovi tehnologije, komu bomo starši?" Vznemirljivo vprašanje, kaj?

Alenka Hrovatin

(foto Aleš Dimnik)

**Z nasmeškom
na morje!**

Konec avgusta na Opčinah srečanje mladih Slovencev

10. let Drage mladih

Na prelomu tisočletja mineva deset let odkar mladinske organizacije iz Slovenije in zamejstva organizirajo Drago mladih. Draga mladih, ki poteka istočasno kakor študijski dnevi Draga, poskuša spregovoriti o problematiki, s katero se srečujejo mladi Slovenci. Naslov letošnje Drage mladih je "Na mladih narod stoji". Beseda bo torej tekla predvsem o narodni zavesti in slovenski identiteti mladih. Prireditve, ki obsega tudi kulturne in družabne točke, bo potekala od 31. avgusta do 2. septembra 2000.

Predavanja in okrogle mize bodo letos še posebej zanimive s številnimi znanimi imeni iz Slovenije in zamejstva.

Tako nam bo v četrtek, 31. avgusta, spregovoril zgodovinar dr. Jože Pirjevec o slovenski zgodovini. Saj brez poznavanja zgodovine in naših korenin ne more biti narodne zavesti danes.

Petek, 1. septembra, bo namenjen predvsem pričevanju znanih Slovencev o njihovem pogledu na to, kako je biti Slovenec danes. Na okrogli mizi bodo sodelovali režiser Žarko Petan, pevka Darja Švajger, pisatelj in publicist Boris Pahor ter še kakšno znano ime iz Slovenije in zamejstva.

Naslednji dan, sobota, 2. septembra, pa bo namenjen predvsem vprašanju prihodnosti. Vprašali se bomo,

(foto Breda Susič)

kje se vidimo Slovenci v prihodnosti, kako bo vplivala na nas modernizacija in globalizacija, kakšne so naše konkurenčne prednosti pred drugimi evropskimi narodi v EU ter kakšno vlogo igra pri tem narodna identiteta. Pogled na vsa ta vprašanja nam bo sta na sobotni okrogli mizi predstavila guverner Banke Slovenije dr. France Arhar ter prvi predsednik slovenskega parlamenta dr. France Bučar.

Celotna Draga mladih bo potekala v sproščenem vzdušju v parku ob

Finžgarjevem domu na Opčinah. Dneve bodo popestrile razne ustvarjalne delavnice (folklorna, obrtna, pevska, kulinarčna, časnikarska), gledališka komedija Roberta Andersona JAZ SEM BERTO v izvedbi Dramskega odseka Prosvetnega društva Štandrež in zabavni program s plesom. Draga mladih bo letos intelektualno zanimiva, hkrati pa tudi zabavna in družabna. Za vsakega nekaj. Nasvidenje torej na Dragi mladih.

Bojan Mevlja

Likovna delavnica na 9. Dragi mladih.

Mladi iz Trsta, Koroške in Slovenije so skupaj zaplesali.

Poletni skavtski tabori

(foto Tomaž Susič)

“Kamorkoli greš, katerikoli naj bo tvoj podvig, narava ti lahko nudi tisoč možnosti za ustvarjanje in fantazijo.” SZSO (Slovenska zamejska skavtska organizacija) pripravlja tudi letos številne taborne za svoje člane.

Pomen tabora v vzgoji otrok in mladih je nedvomno velik. Mlad človek lahko stopi v neposreden stik z naravo, nauči se živeti v družbi in si z drugimi deliti vse. Eden od elementov, s katerimi lahko otrok ali mladi stopi direktno v stik, je tudi ogenj. Človek je bil sposoben, med vsemi živimi bitji, edini kontrolirati moč ognja. Za pračloveka je bil ogenj velik zaklad, ki ga je skrbno čuval noč in dan, saj ga je branil pred divjimi zvermi in nasprotniki.

Ogenj je v veliki meri prisoten tudi na taborih, tak ogenj, ki segreva in razsvetljuje. Obe lastnosti sta na taborih zelo potrebne: ogenj, ki segreva pri kuhinji, in ogenj, ki razsvetljuje, ko tema že počasi lega na tabor. Ogenj je na taborih tudi simbol združevanja, ko se vsi taborci dobijo okoli njega, da bi zaključili preživeli dan, saj toplina, ki jo ta naravni element daje, spaja srca vseh v eno, tako da lahko vsakdo mirno leže spat, saj ve, da je znotraj skupnosti, ki z njim doživlja življenje ob ognju.

Zrak: drugi element, s katerim se sicer vsak dan srečujemo, saj, kot vsi vemo, brez zraka ni življenja. Ne samo mi, tudi rastline in živali bi brez zraka ne živele. Tega se mogoče ne zavedamo, a včasih pride ravno na taborih na dan misel, kako je tudi za nas zrak pomemben, in to posebno na kakih dolgih izletih visoko v gore, kjer nam večkrat “zmanjka zrak”. Zrak in kisik sta pomembna tudi pri prižiganju ognja, in še in še bi lahko naštevala, a raje preidimo še na vodo, ki je prav tako element, brez katerega ne bi živeli. Večkrat imamo na taborih to srečo, da teče zraven tabora reka, ob kateri so dogodivščine toliko bolj pristne in razgibane. Ob koncu pa še zemlja, ki rojeva življenje, ki skriva v sebi zaklade.

Ob tradicionalnih štirih elementih bi dodala še petega, to je ljubezen v svojem najširšem pomenu. Tabor namreč ni samo odkrivanje ognja, zraka, vode in zemlje, je tudi odkrivanje samega sebe in drugih. Življenje v skupnosti zahteva veliko odpovedi, ki pa je povrnjena s številnimi dogodivščinami, zadovoljenjem ter prijetnim počutjem. Prav zaradi vsega tega predstavlja nekajdnevno taborjenje ogromno obogatitev za vsakogar, ki se za to odloči. Zato želim vsem lep in doživet poletni tabor!

Jadranka Cergol

MOSP in MMM

v sodelovanju z organizacijami
SKAM, ZKŠ, AMOS,
MLADINSKI CEH, SAS

vabita na

10. DRAGO MLADIH

ki bo od 31. avgusta
do 2. septembra 2000
v parku Finžgarjevega
doma na Opčinah.

Predavanje in okrogli mizi bodo posvečeni temi narodne in državne zavesti ter ponosa (oblikovanje narodne identitete, manjšinsko vprašanje in nacionalizem, pričevanja v svetu uveljavljenih Slovencev, narodnost v luči evropske integracije...). Tudi letos bodo potekale delavnice mladinske ustvarjalnosti (kuharska, likovna, plesna, časnikarska, glasbena...), kulturni in družabni večer.

PRIDI! PRIČAKUJEMO TE!

Informacije v uradih Slovenske prosvete, ul. Donizetti, 3, tel. št. 0039 040 370846.

Uspešen remake igre Geniji v kratkih hlačah

Ali ste že kdaj gledali po televiziji ali v kinu film, ki je bil remake starejšega filma? Takih filmov je bilo v zadnjih letih kar precej: *Piccole donne*, *Sabrina*... Ponavadi je gledalec, ki je videl prvo verzijo filma, razočaran nad novejšim posnetkom istega scenarija. So pa tudi izjeme, ko gledalec prese-nečen ugotovi, da je druga varianta istega filma bolj posrečena od prve.

Ko sem izvedela, da bo gledališki krožek Slovenskega kulturnega kluba postavil na oder igro *Utripi in Antiutrapi*, se pravi predstavo povzeto po mladinskem delu *Geniji v kratkih hlačah* Slavka Pregla, ki jo je pred približno 12 leti skupina že igrala po naših odrih (seveda z različnimi igralci), sem bila precej skeptična glede uspeha igre. Ker sem v prvi uprizoritvi tudi sama nastopala in me na igranje te igre veže tudi veliko nepozabnih spominov, sem bila toliko bolj prepričana, da je naša uprizoritev bila neprekosljiva in neponovljiva.

Tako sem se z velikim zanimanjem 10. junija odpravila v Marijin dom pri Sv. Ivanu, da si ogledam premiero *Utripov in Antiutripov*. Tu me je čakalo prijetno presenečenje: kljub predhodnim pomislekom sem namreč s pravim užitkom sledila predstavi od začetka do konca. Čeprav sem

Matteo Dimai, Nada Petaros, Martina Malalan, Jasmin Risegari, Lavinia Škerlavaj, Aleksij Štoka, Urška Daneu, Denis Iozza, Ambrož Peterlin, Rok Oppelt, Ivo Lachi.

stalno imela pred sabo "našo" izvedbo igre, se mi je zdelo, da sledim drugi predstavi. Vsak igralec je namreč po svoje oblikoval junaka, ki ga je igral, in čeprav je govoril isto besedilo kot drug igralec pred tolikimi leti, so iste besede in geste izpadle čisto drugače: to je pač moč gledališča, kjer je lahko ista igra vedno drugačna.

Pa pogledjmo pobliže, kaj se je dogajalo na odru v soboto, 10. junija. Za tistega, ki ne pozna vsebine igre, naj povem, da je dogajanje postavljeno v šolo, kjer skupina dijakov pripravlja

šolski časopis. Med igro dijaki pletejo ljubezenske in prijateljske vezi, se spopadajo s šolskimi težavami, vmes pride do konflikta med starejšimi in mlajšimi dijaki, kljub vsem težavam pa uspe skupini zmagati na tekmovanju za najboljši šolski časopis. Taka je torej zgodba dela *Geniji v kratkih hlačah*. Besedilo igre je ostalo v letošnji uprizoritvi skoraj enako kot v tisti izpred 12 let, režiserka je spremenila le nekatere vloge: odpadla je vloga profesorice Bioglinje, nekatere njene stavke je režiserka položila v usta tajnici; Razumš se je preimenovala v Valdo (zdi se namreč, da je trenutno ta beseda zelo v modi na ljubljanskem koncu), Bajsi v Lili, Rdeče hlače pa v Najkico. Te spremembe nikakor niso motile, saj so bile bolj primerne za sedanje igralce: Bajsi je na primer igrala Barbara Zlobec, ki je bila takrat res drobna, kar pa ne velja za Lavinio Škerlavaj, ki je v vsem ostalem popolnoma ustrezala vlogi in jo tudi zelo dobro odigrala. Mogoče bi bilo bolje, če bi režiserka preimenovala tudi Kocko, ki jo je sproščeno zaigrala Jasmin Risegari, ni pa bila prav nič "okrogla", kar bi morala biti njena glavna zunanja lastnost.

Nekateri nastopajoči so se znašli pred zelo zahtevno nalogo: pred 12

Jasmin Risegari (Kocka), Lavinia Škerlavaj (Lili), Ambrož Peterlin (Pipi), Denis Iozza (Miha), Urška Daneu (Valda) kujejo zaroto...

Koreji sta si segli v roke

leti so namreč nekatere vloge igrali skoraj profesionalni igralci, kot sta Marjan Kravos (v vlogi ravnatelja) in Maja Lapornik (v vlogi Informacije). Vendar pa sta se tudi novi ravnatelj (Matjaž Rustja) in nova Informacija (Breda Susič) odlično odrezala.

Zelo pozitivno so me presenetili nekateri mlajši igralci: naj med njimi omenim Ambroža Peterlina, ki je zelo naravno in prepričljivo odigral vlogo Pipija, Denisa Iozzo, za katerega se je zdelo, da mu je bila vloga Mihe pisana na kožo, Urške Danev, ki je kot Valda zelo spontano zavijala "po ljubljansko" in Nade Petaros, ki je bila simpatična Najkica.

Tudi med starejšimi igralci so se nekateri posebno izkazali: Aleksij Štoka je bil odličen v vlogi Žana, Matteo Dimai se je znal lepo uživati v vlogi Pesnika, isto pa bi lahko rekla tudi za Iva Lacchija (Genij), Roka Oppelta (Bob), Martino Malalan (Biba) in Staško Cvelbar (Pika). Tudi Veronika Špacapan (Vesna) in Daniel Beorchia (Jaka) sta - vsak po svoje - znala dati poseben pečat junakoma, ki sta ju predstavljala v igri.

Dve igralki sta zaigrali kar dve vloge: iz dveh čistilk je nastala ena, ki jo je odigrala Jasna Simčič, Tina Sossi pa je ustvarila lik tajnice, obogaten z nekaterimi replikami profesorice Biologinje.

Skratka: navadno je pri premieri čutiti še kake negotovosti, ta igralski ansambel pa je presenetil s svojo vigranostjo in svežino že na premieri. Zaslugo za to ima gotovo tudi režiserka Lučka Susič, k uspehu igre pa je pripomogla tudi učinkovita scena Magde Samec in prijetna glasba Aljoše Saksida. Vsem torej priporočam, da si predstavijo ob prvi ponovitvi ogledate.

Za konec pa še voščilo vsem nastopajočim: ko je naša skupina igrala to predstavo, se je ves čas tudi zelo zabavala. V skupini smo se odlično razumeli, ko smo se pogovarjali med sabo, smo stalno "citirali" stavke iz igre in še danes se radi spominjamo dni, ko smo skupaj vadili in igrali ter obujamo spomine na razne spodrselja je ali smešne dogodke, ki smo jih doživeli med igranjem. Dragi "geniji v kratkih hlačah", "geniji v dolgih hlačah" vam želijo, da bi se med nastopanjem imeli vsaj tako dobro kot smo se pred 12 leti imeli mi!

Manica Maver

Svet je stopil korak naprej! Tako bi lahko povzeli komentarje zgodovinskega srečanja voditeljev Južne in Severne Koreje sredi junija v Pjongjangu. Po pol stoletja trajajoči delitvi, napetostih, prekinjenem dialogu, sta si komunistični voditelj Kim Il Sung in njegov demokratični kolega Kim Dae Jung končno segla v roke in omogočila začetek novega obdobja zблиževanja med državama.

Srečanje, ki so ga po vrsti tajnih srečanj napovedali že aprila, se je torej začel 13. junija in je trajal dva dneva. Rezultat je bil konkreten: državna voditelja sta podpisala sporazum, ki predvideva več pomembnih točk: ponovno srečanje članov družin, ki jih je meja med Korejama ločila, izmenjava in osvoboditev ujetnikov, promocija izmenjav na področju gospodarstva, kulture, socialne, zdravstva, varstva okolja in športa (na OI v Sydneyu bosta državi nastopili skupaj), (obveza za) obojestransko prizadevanje za bodočo ponovno združitve držav, umiritev napetosti na meji. Najbolj konkretne in uresničljive točke se tičejo srečanja približno 7 milijonov ljudi, ki zaradi meje niso mogli med seboj imeti stikov, kjub temu, da so jih vezale sorodstvene vezi. Čeprav je govor o ponovni združitvi razdeljenih družin, je utopično misliti, da bo v prihodnjih tednih prišlo do masovnega preseljevanja. V resnici bosta državi prvič po petdesetih letih omogočili skupno srečanje teh ljudi ob priliki praznika osvoboditve od Japonske, ki ga proslavljajo v obeh državah okrog 15. avgusta. Problem razdeljenih družin je bil v vseh teh letih zelo močno občuten, zato so ljudje na obeh straneh meje zelo emotivno reagirali predvsem zaradi te točke podpisanega sporazuma. Ostale točke se manj direktno dotikajo kratkoročnih interesov preprostih ljudi, imajo pa gotovo velik simboličen pomen za bodočnost obeh držav.

Voditelja sta pazila, da ne bi že v tem trenutku napovedovala gotovo združitve držav. Za ta korak je očitno še prezgodaj in previdnost ni odveč. Vsekakor pa oba voditelja že javno govorita o lastnih pogledih na rešitev tudi tega problema. Južnokorejski predsednik predlaga združitve držav v konfederacijo, kjer bi vsaka država ohranila lastno ekonomsko in politično ureditev. Kim Il Sung pa govori o elastičnem tipu federacije. Sergio Romano opozarja, da ima južnokorejski voditelj v resnici v mislih najprej ohranitev oblasti s pomočjo svojega jedrskega orožja, s katerim bo še naprej izsiljeval sosede in Ameriko - tudi po zaslugi zaslonbe velikih prijateljev, Kitajske in Putinove Rusije. S svojim samozavestnim nastopom in preračunanimi potezami, s katerimi se je na summitu izkazal kot zanesljiv in trden državnik, je Kim Il Sung južnim sosedom in ZDA dokazal, da je sposoben voditi državo na poti notranjih (ekonomskih, bolj kot političnih) reform in da je torej za tuje vlagatelje varno investirati v njegovi državi.

Ob srečanju visokih državnih predstavnikov je 13. junija v Pjongjang že prispela široka delegacija južnokorejskih gospodarstvenikov, z direktorjem Hyundaya na čelu, ki so že pripravljeni na vlaganja v severni sosedi.

Prvo poglavje nove zgodovine korejskega polotoka se je torej zapisalo. Začetek drugega pa lahko pričakujemo ob napovedanem obisku papeža Janeza Pavla II. v Severni Koreji (na predlog katoličana Kim Dae Junga ga je povabil Kim Il Sung) ali ob vrnitvi obiska severnokorejskega voditelja v Seulu.

Breda Susič

Konec junija je na tržaški univerzi z odliko in pohvalo iz vzgojnih ved diplomirala FRANCESCA SIMONI. TOMAŽ SUSIČ pa je z enakim uspehom dokončal univerzitetni študij angleške in slovenske literature in jezika.

Iskrene čestitke obema in veliko uspehov še naprej, kličejo vsi prijatelji iz MOSPa, Slovenskega odra, Slovenskega kulturnega kluba, Slovenske prosvete in Radijskega odra.

Bobni in bas

V številki 135 Rasti smo lahko brali zanimiv članek, ki ga je napisal(a) M.M. in ki je vseboval pregled le nekaterih glasbenih zvrsti, zato je dobro, da nadaljujemo pogovor. Današnja glasba se zelo hitro spreminja. Meje med različnimi glasbenimi zvrstmi se podirajo, ker prihaja do mešanja zvokov z različnih glasbenih področij. Glavno zaslugo za glasbena "okuženja", ki tako hitro spreminjajo podobo glasbe, so deejayji, ki s pomočjo elektronike predelujejo zvoke in jih lepijo med sabo. V zadnjih letih je v Angliji prišlo do nastanka številnih novih vrst elektronske glasbe, med katerimi je zelo zanimiva glasba, ki ji pravimo drum' n' bass. Drum' n' bass se je začela razvijati v Londonu okrog leta 1994, ko so nekateri dj-ji poskusili pospešiti hitrost lomljenega ritma ameriškega hip hopa in dosegli tako hitrost glasbe hardcore (ali gabberhouse) ter ji primešali prizvoke raggaeja. Rezultat tega eksperimenta je glasba jungle, iz katere se je potem razvila drum' n' bass.

Drum' n' bass, kot že samo ime pove, ima to značilnost, da so pri njej najvažnejši bobni in bas. Vse ostalo

je pristransko. Ritem doseže hitrost 170 udarcev na minuto (bpm) in je mišljen predvsem za ples. Navadno je melodija enostavna, basi pa so izredno poudarjeni, tako da ima zelo tribalen prizvok. V svojem minimalizmu vzbuja občutek pristnosti in je daleč od "lepih" zvokov današnje komercialne glasbe. Ker je preštudirana za izvajanje v lokalih, namenjenih plesu, je veliko bolj učinkovita, če jo poslušamo zelo glasno. Na tak način basi dobijo svojo telesnost, zapolnijo ves prostor in privabijo k plesu. Zagotavljam vam, da je nemogoče ostati pri miru, ko zaslišite ritem drum' n' bass s primerno jakostjo.

Danes nastaja večina plošč drum' n' bass v angleških mestih Bristolu in Londonu. Glavni predstavniki te izjemne glasbe so dj-ji, ki ne le vrtijo plošče, ampak tudi sami ustvarjajo glasbo. Najbolj znani so: Goldie, Roni Size, Grooverider, Krust, Suv, Optical idr. Zelo zanimivo in kvalitetno je delo verjetno največjega ustvarjalca drum' n' bassa, Ronija Sizea, ki je v svojem projektu Breakbeat Era spojil drum' n' bass z elementi iz glasbe jazz in s toplimi zvoki kontrabasa (Breakbeat Era: Ultra-Obsce-

ČESTITKA

Predsednik SKK Rok Oplet in člani, oz. prijatelji SKK Ivo Lachi, Iztok Cergol, Mira Fabjan, Goran Floridan, Martin Strani in Jasna Legiša so uspešno opravili državni izpit. Iskreno jim čestitajo vsi iz Slovenskega kulturnega kluba in gledališkega krožka SKK.

ne). Roni Size je bil letos poleti s skupino Reprazent v Arezzu.

Glasba drum' n' bass ostaja pri nas še precej nepoznana, vendar se da plesati v določenih lokalih tudi v Trstu, kot npr. v Hip Hopu. "Tempelj" te glasbe v Italiji je club Maffia v Reggio Emiliji, ki večkrat gosti najuglednejše glasbenike te scene. Če boste kdaj v Londonu in hočete plesati drum' n' bass, pa morate nujno iti v club The End, ki ob petkih nudi večer (dj set) s skupino Full Cycle, v kateri je med drugimi že omenjeni Roni Size. Mislim, da ta glasba že zelo vpliva na ostalo sceno dance. Vsekakor pa se izredno hitro spreminja in cepi na vedno nove različice. Glasba se pač stalno premika v vse smeri.

Za informacije: jevna@freemail.it

Peter Jevnikar

Krust v Clubu Maffia - Reggio Emilia

Edistveno doživetje na Rock Otočcu!

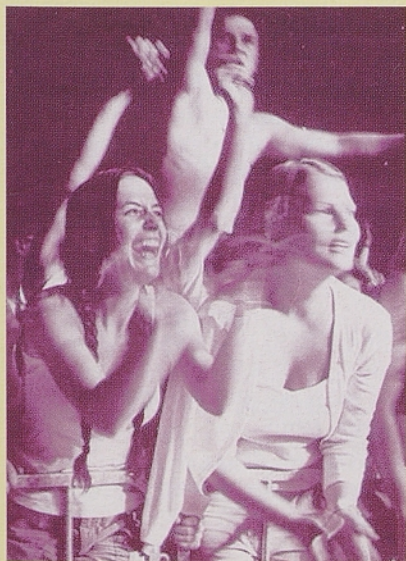
Med nastopajočimi tudi Kraški ovčarji

Zimsko jutro na univerzi. Zazvoni telefonček. "Halo, tukaj Franci Kek!" Pavza. "Se me spomniš? Letos sva se srečala na Dragi mladih!" Seveda, kako bi pozabila! Franci Kek, direktor "Festivala Novo Mesto", organizator največjega rock festivala v Sloveniji. Bil je tako zelo prijazen gost, da je celo postal govornik na okrogli mizi Drage mladih, potem ko je organizatorjem Zoran Predin zadnji hip odpovedal svojo udeležbo.

"Rad bi povabil kak zamejski band na naš Rock Otočec! A poznaš koga, ki bi bil primeren?"

Tako se je začela pustolovščina Kraških ovčarjev in z njimi lepe skupine njihovih fansov, ki so se prvič udeležili tega vseslovenskega odmevnega festivala. Za zamejsko skupino je bil nastop na tem odru, kjer so se v treh dneh zvrstili nekateri izmed najpopularnejših slovenskih ansamblov in pevcev, velika čast. Za celo zamejstvo je bil to velik ponos. Za skupino udeležencev iz zamejstva pa predvsem veliko doživetje in velika zabava. O tem priča tudi članek Vesne Kranjec, ki je bila na Rock Otočcu posebna poročevalka za oddajo Poletni Mozaik na Radiu Trst A.

Breda Susič

Kdaj lahko tri dni preživiš brezskrbno, igraš, poješ, poslušаш dobro glasbo, se zabavaš, plešeš in še in še? Možen odgovor je samo eden ... na začetku julija, na Rock Otočcu! Kje pa? Ja... na letališču v Prečni, blizu Novega Mesta. Zakaj pa ne na Otočcu? Ker je festival postal prevelik, da bi ga še naprej prirejali na prostoru, ki je postal premajhen. Na petek postaviš šotor, se uležeš pod sonce, se zabavaš s prijatelji in vse to ob poslušanju dobrega rocka.

Rock Otočec je edina oaza rock glasbe v današnji puščavi slovenskih pop songov. In tako je tudi letos organizator "Festival Novo Mesto" dosegel svoj cilj: na prizorišče je pritegnil več tisoč mladih, ki so za tri dni pozabili na vsakdanje obveznosti. Marjan Pirnar in Franci Kek, glavna "krivca" te zabave, sta ob zaključnem obračunu ugotovila, da je bilo na letošnjem festivalu v treh dneh okoli 20.000 ljudi. Slabo vreme v soboto ni prestrašilo nikogar. Zmagala je dobra glasba, zmagala je zabava, zmagali so mladi in ne-mladi (na prizorišču so ob čiščenju med drugim našli tudi zobno protezo, kar dokazuje, da je na festival prišlo tudi nekaj takih, ki so bili mladi samo po srcu).

Odlična organizacija, ki je potekala v sodelovanju z novomeškimi študenti - ti so poskrbeli za naše želodce - z gasilci - ti so poskrbeli na primerno osvežitev pod pekočim soncem - s policaji in varnostniki - ti so skrbeli za red - in nenazadnje z zdravstveniki - ti sicer niso imeli velikega dela - je omogočila, da je festival postal eden izmed najodmevnejših v Sloveniji. In ne pozabimo na igre v blatu, ki so jih mladi definirali kot "smisel tega festivala", na glasbene delavnice, gledališke improvizacije, okrogle mize z debatnimi klubi iz vse Slovenije.

Letos pa smo lahko zamejci ponosno gledali na festivalskem odru tudi naše Kraške ovčarje, ki so otvorili sobotne koncerte in kljub slabem vremenu pritegnili pod oder skupino navdušenih plesalcev. Kaj bi se lahko povedali, da vas privabimo prihodnje leto na festival... Ah ja... morda bi lahko zaključili s stavkom, s katerim je Franci Kek zaključil nedeljski večer: Potegujemo se za ločitev Rock Otočca od ostale Slovenije... Verjemite... Rock Otočec je edinstveno doživetje...

Vesna Kranjec

Ko se strast zaganja (2. del)

Ko smo kasneje sredi noči Ivan, Loris, Iggy in jaz hodili po obalni cesti proti domu, sem se počutil božansko.

Doma se je veselica kajpada nadaljevala. Ko smo prišli do železnih vrat, smo videli, da za mizo na vrtu nepremično sedijo tri figure. Boris, Marko in Rok so nas nemudoma povabili, da prisede- mo in ruknemo zadnji kozarček. Veselo smo privolili, jaz pa sem pred zdravico še skočil v hišo "na minus dva decii" in se spotoma parkrat zaletel v vrata. Tedaj sem na stopnišču zagledal "sveto trojico": očar- ljive dame našega razreda.

"Spet se tiščite skupaj?" sem se namrdnil.

Pogledale so me tako strupeno, da sem se takoj ozrl nazaj v njihovo smer in poizvedujoče strmel v njihove obraze. Ošinil me je bežen občutek krivde, hladna iskrica v vrtinčastih in meglenih mislih, ko sem na sebi začutil Majin ledeni pogled. V eni sami motni sekundi je moj tihi ego zaznal, da Maji ni bilo všeč, da sem šel po pivnici domov z ostalimi "frajerji". Nekaj ni bilo v redu in moj položaj ni bil ravno ustaljen. V tistem kratkem trenutku sem zaznal, da je moja punca od mene pričakovala, da bom do doma, če mi je že bilo do pešačenja, pešačil z njo.

Med tisočimi besedami, ki bi jih lahko izrekel, da bi ji pokazal svoje dejansko zanimanje, svojo naklonjenost, sem tako rekoč v istem hipu odmislih občutek krivde in se delal, kot da ne vem, za kaj gre, ter s prizvo- kom hlinjene ironije dejal. "Jaz grem lulat. Prideš z mano?"

Kolikokrat sem v svojem sicer kratkem življenju izustil stavek, ki sem se ga takoj kesal! Neštetokrat. Take spotike imenovati spodrsrljaje, bi bila laž. Ljudje smo veliko bolj zavedni, kot si priznavamo. Podzavest izkori- ščamo, da bi izgovarjali svojo dejansko šibkost in nerodnost. Resnici laže- mo v obraz in se delamo neumne iz strahu, da bi izgledali nespametni.

Nisem dobro slišal, kaj mi je rekla, čeprav sem točno vedel: njene oči so govorile same. Kot klofuta, ki te strezne, da se ti slika pred očmi zameg- gli in si primoran reagirati in jo v čimkrajšem času izostriti.

Prijel sem jo za roko: "Pri- di."

Vstala je in se prerinila mi- mo Tanje in Alenke. Maska njene napadalne odbojnosti je plaho zlezla iz njenega obličja. Izraz njenih očes je sedaj bil podoben izrazu nezaupljive srne.

"Kam?" je zahlipala.

"Stran," sem na kratko od- govoril in jo povedel iz hiše.

(se nadaljuje)

Luka Pieri

"Njene oči so govorile same."

(foto Matej S.)

ISKRICA

*V tej jeseni se mi stoži po tebi,
tudi če si daleč.*

*Morda ker so ti dnevi tako mili,
se mi to srce zasmili.*

*Vem, da se je vse končalo,
a sem nora, če pomislim nate kdaj
in upam, da bova spet vstopila
v razpadajoči tempelj najinih sanj?*

Hrepenenje po tebi.

*Nenadoma,
kot silni vihar me preplavi.*

*Lačni ptič je,
ki mi je srce
in usta in roke.*

*Spomini pred očmi
kot vijolične preproge
pred pozabljenimi vrati.
In ne morem jih ustaviti.*

*Kdo si,
ki še vedno me preplaviš v trenutku?*

To je hrepenenje.

*Divje kot žival,
me drži za vrat,
da ne morem dihati
od te krute bolečine.*

*Spet sem v tisti pikčasti obleki,
ko te poslušam nevedna o vsem,
kar se mi bo zgodilo.*

*Če bi vedela, bi zbežala pred tvojo glasbo
in eksplozivno dušo.*

*Spet je tu
tisti veseli večer.
Spet je tu tvoj glas
divjina tvojih rok in pogledov
in moje presenečenje,
da sem te našla.*

*Nesrečni je bil dan,
ki mi je prinesel tebe,
zdaj vem.*

*Nesrečna zvezda je vodila moje misli.
Moje misli...*

*Kot žalostni galebi so iskale morja
in so mislile, da je v tebi.*

*Zdaj vem, da si bil zame strup,
sladki smrtni strup,
in da sem te užila, dragi, vem,
in da nič več me zdaj ne reši
te boleče smrti.*

Raffaella Petronio

RAST, mladinska priloga Mladike,
34133 Trst, ulica Donizetti 3
Pripravlja uredniški odbor
mladih.

Pri tej številki so sodelovali:
Alenka Hrovatin, Bojan Mevlja,
Jadranka Cergol, Manica Maver,
Breda Susič, Peter Jevnikar,
Vesna Kranjec, Luka Pieri
in Raffaella Petronio.

Številko je uredila: Breda Susič

Trst, julij 2000

Tisk graphart snc - Obrtna cona
Dolina 507/10 - Trst
Tel. 040/8325009